Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertio ad expectatione[m] certissima[m] respectu tertij adue[n]t[us] siue extremi q[ui] e[st] su[m]me formidabil[i].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

bis aduent⁹ in carnē: niſi nobis adueniret
in mentē. Nec aliquid nobis pdeſſet cele-
brare illū pmū dn̄i aduentū ⁊ ei⁹ natiuita
tē niſi in mentib⁹ nr̄is facerem⁹ ſpūalis ad
uent⁹ ei⁹ ſolēnitatē. Sed heu heu q̄ꝫ pauci
faciūt/ q̄ꝫ pauci ſe diſponūt/ q̄ꝫ pauci ad hāc
ſolēnitatē veniūt. qđ reuera valde dolēdū
eſt Thren. j. Vie ſion lugent eo q̄ nō ſint
q̄ veniāt ad ſolēnitatē. O igit̄ aīa rōnalis
ſomnolenta in pctis dormiens imo etiam
mortua. Attende qđ dic̄ ſaluator Joā. v.
Venit hora ⁊ nunc eſt qn̄ mortui. ſ. in pec-
catis audient vocē filij dei ⁊ q̄ audierint vi
uent. ſ. vita gr̄e. Igit̄ ſic dicit ps. Hodie ſi
vocē ei⁹ audientis nolite obdurare corda
vr̄a. hodie inquā q꞉ in p̄nti eſt tp̄s audien-
di. nolite igit̄ obdurare ⁊c̄. i. vlteri⁹ ptinaci
ter in pctō pſeuerare: q꞉ hora eſt iā nos de
ſomno ſurgere.

Tertio hora ē. i. accelerandū ē vt nos
p̄paremus ad expectationē certiſſi-
mā: ⁊ hoc reſpectu vltimi aduent⁹ vicꝫ ad
iudiciū tā pticulā. e in hora mortꝭ q̄ꝫ vni-
uerſale in fine mūdi. Luce. xij. Vos ſiles
hominib⁹ expectantib⁹ dn̄m ſuū qn̄ reuer-
tat̄ a nuptijs. Et ſequit̄ poſt. Et vos eſto
te parati. Acceleranda eſt aūt hm̄ōi p̄para
tio p̄cipue pter tria.

Primo pter p̄ueniendi tp̄is dubietatem.
Scđo pt̄ euadēdā demōis calliditatē
Tertio pt̄ mitigādā iudicꝭ ſeueritatē.

Primo propter preueniē

dā temporis dubietatē. Jō Luc̄. xij. poſt-
q̄ꝫ dicit: Et vos eſtote parati: ſubdit. q꞉ q̄
hora non putatis filius hominis veniet. Et
Matt. xxiiij. Si ſciret paterfamilias qua
hora fur venturus eſſet vigilaret vtiq̄ꝫ ⁊ n̄
ſineret perfodi domū ſuā. ideo ⁊ vos eſto-
te parati quia qua hora non putatis filius
hominis veniet. Sicut em̄ dicit Seneca.
Multos vitam differentes mors incerta
preuenit. Itaq̄ꝫ omnis dies velut vltim⁹
iudicandus eſt. Et Greg. Horam vltimā
ideo voluit dominus nobis eſſe abſcondi-
tam vt ſemp haberet̄ ſuſpecta ⁊ quā preui
dere non poſſumus ad illā ſine intermiſſio
ne preparemur. Hec ille. Preparate itaq̄ꝫ
diligenter corda veſtra vt digne celebrare
poſſitis aduentum dn̄i Neſcitis enim ſi iā
amplius decetero aduentū dn̄i ⁊ ſanctam
eius natiuitatē celebrare poteritis: q꞉ for
te ante annū elapſum veniet vobis hora
mortis. Matth. xxv. Vigilate itaq̄ꝫ quia
neſcitis diem neq̄ꝫ horam. Ideo ſcientes
ſi. q꞉ hora eſt ⁊c̄.

Secundo propter euadē-

dam demonis calliditatē Leo papa in q̄-
dam ſer. Non deſinit hoſtis antiquus de-
ceptionū laqueos vbiq̄ꝫ p̄tendere et vt q̄q̄
modo fidem credentiū corrumpat inſtare
Ideo dicit Petrus. j. Pe. v. Vigilate q̄a
aduerſarius veſter diabolus tanq̄ꝫ leo ru-
giens circuit ⁊c̄. Callidius aūt ⁊ vehemē
tius impugnat hominē in articulo mortis
Greg. Tanto demon grauiores tentatio
nes ingerit quāto magis pctōrem fini ap
propinquare conſpicit. Ps. Ipſi ſcꝫ demo-
nes calcaneū meū. i. finē vite obſeruabūt
Et Gen̄. iij. dicit dn̄s ad ſerpentē. Tu inſi
diaberis calcaneo eius. Prepara igit̄ ani
mā tuā diligenter ⁊ diabolū repelle ne for
te in mortis articulo non poſſis eū repelle
re cum voles. Qm̄ ſicut dicit Beda. Dia
bolus quanto diutius poſſedit tanto diffi
cilius dimittit. In cuius figura: pharao
nolebat dimittere et vix dimiſit ppl'm qui
ſibi diu ſeruierat. vt patꝫ Exo. plurib⁹ ca.
Hora eſt igit̄ vt te ppares. Ecci. ij. Pre-
para animā tuā ad tentationē.

Tertio propter mitigādā

iudicis ſeueritatē. Sicut dicit Gregorius
Qualis hinc quiſq̄ꝫ egredit̄: talis in iudi-
cio p̄ſentabitur. Et Cyprianus ponit hāc
regulam generalem q̄ etiā ponit̄ in decre.
de. pe. diſt. j. c. Nunquid. Qualem te inue-
nerit deus: talē te iudicabit. Studeas ḡ
dum potes irā iudicꝭ mitigare q꞉ tunc im-
placabilis erit ira eius. Sap. xix. Impijs
vſq̄ꝫ i nouiſſimū ſine miſcđia ira ſuprenit
Nunc ḡ dum tp̄s habes ſtudeas iram iu-
dicis placare. Ecci. xviij. Ante iudiciū pa
ra iuſticiam. Prepara igit̄ aīam tuā cū oī
diligentia. Ecci. xxxvj. Feſtina tp̄s ⁊ me-
mēto finis. Audi etiā q̄d dicat mortu⁹ vi-
uo. Ecci. xxxviij. Memento iudicij mei ſic
ei erit ⁊ tuū Mihi heri ⁊ tibi hodie. Acſi
diceret Tp̄s q̄ opari potui tranſiuit: ſꝫ ti-
bi adhuc operari licꝫ. O ſi cū mortuis ver
bum hic poſſes audires vtiq̄ꝫ quantū de

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſua neglīgentia doleant qꝛ non feruenti⁹ operib⁹ pn̄ie ꝛ virtutis inſudarunt. Sicut igit̄ in eodē Ecci. ca. dꝛ. Memento nouiſſimoꝝ ꝛ noli obliuiſci. Nec ēm̄ eſt cōuerſio. Et ſicut dicit ſaluatoꝛ Lu. xxj. Vigilate itaq; oī tp̄e oꝛantes vt digni habeamini effugere q̄ ventura ſunt ꝛ ſtare an̄ filiū hoīs. Sed heu heu ꝙ̄ pauci h̄ conſiderāt. Heu quanta in multis ſue ſalutis neglīgētia. O ꝙ̄ ſtulti ꝙ̄ inſenſati q̄ dei iudiciū non cogitant ꝛ q̄ ad euadendā iudicis irā non ꝓuident. Pſ. Intelligite inſipientes i populo ꝛ ſtulti aliq̄n ſapite. Et Deut. xxxij. Gens abſq; ꝯſilio ꝛ ſine prudentia vtinā ſaperent ꝛ intelligerent ac nouiſſima ꝓuiderent. Conſiderate itaq; chariſſimi hoꝛe mortis dubietatē: demonis calliditatē: et implacabilē tunc iudicis ſeueritatē: ꝛ penſate q̄m̄ tunc impoſſibile vobis erit ſaluti vr̄e ꝓuidere qd̄ tn̄ nunc facile eſt. Nunc eī ꝓpioꝛ eſt noſtra ſalus. Paꝝ nobis ꝓdeſſet primū aduentū dn̄i celebrare in q̄ venit vt redemptoꝛ niſi ſic ꝑparati eſſem⁹ tanq̄ ſecure expectantes tertiū eius aduentū in q̄ manifeſtabit̄ vt iudex. Quid ēm̄ obſtinatis pctōꝛib⁹ ꝓderit gaudiū dn̄ice incarnationis et natiuitatis q̄n in dei iudicio oīa eius gaudia conuertent̄ in luctū: Tunc eī verificabitur de eis illud qd̄ dꝛ. j. Mach. j. Dies feſti eius cōuerſi ſunt in luctū: ſabbata eius in opprobriū: honoꝛes ei⁹ in nihilum: ſcd̄m gl'iam eius multiplicata eſt ignominia eius: ꝛ ſublimitas eius cōuerſa ē in luctū. Hec ibi. Ne igit̄ differatꝫ amplius ſcientes qꝛ hoꝛa eſt ꝛc̄. Audi terribilem cōminationē iudicis. Apo. iij. Si non vigilaueriꝫ veniā ad te tanq̄ fur ꝛ neſcies q̄ hoꝛa veniā ad te. et Mat. xxiiij. Si dixerit malus ſeruus in coꝛde ſuo: moꝛā facit dominus me⁹ venire ꝛ ceperit ꝑcutere conſeruos ꝛc̄. Veniet dn̄s ſerui illius in die q̄ non ſperat ꝛ hoꝛa q̄ ignoꝛat ꝛ diuidet eū: parteq; eius ponet cū hypocritis. Ibi erit fletus ꝛ ſtridoꝛ dentiū. Hec ibi. O quāta confuſio tunc erit, vicꝫ in dei iudicio his q̄ nunc negligunt preparare. Cum ēm̄ iuſti poſſint dicere illud Phil. iij. Saluatoꝛē expectamus dn̄m ꝛc̄. Illi certe, hn̄t dicere. Damnatoꝛē expectamus.

¶ Hec de prima principali ꝯſideratione ſuperius ꝓpoſita iuxta verba p̄aſſumpta vicꝫ Hoꝛa eſt iam nos de ſomno ſurgere.

¶ Sequit̄ ſcd̄a p̄ncipalis conſideratio.

Secunda principalis cōſideratio eſt conſideratio miſerāde diſpoſitionis que tangit̄ cum dicit̄ de ſomno. Dicit Aug⁹. ſuper Pſal. lxij. ꝙ ſomnus anime eſt obliuio dei. Hmōi autē obliuio eſt per pctm̄. Status itaq; pcti dꝛ ſomnus ꝓpter eius miſerabilē diſpoſitiōeꝫ. Sicut enī dormiens non habet plenas operationes vitales vite coꝛpalis ꝓpter quod phs dicit. j. Eth. ꝙ ſomnus eſt dimidiuꝫ vite. Sic qui eſt in pctō non habet opationes vite ſpūalis Prouer. xxiiij. Vſq; q̄ piger doꝛmis: vſq; q̄ de ſomno ꝯſurges: Parum inquā doꝛmies. q. d. Excita teipm̄ diligenter qꝛ hoꝛa eſt iā nos d̄ ſomno ſurgere. Niſi ēm̄ teipm̄ excitaueris: tn̄ cito velis nolis excitaberꝫ cū manifeſtabit̄ ſup te ira dei, qꝛ ſicut dꝛ Ecci. v. In pctōꝛes reſpicit ira dei. Vt aūt plenius videamus ꝙ̄ conuenienter pctm̄ dꝛ ſomnus et ꝙ̄ miſerabil' ſit ſtatus pctōꝝ: conſiderare debemus q̄m̄ ſpūaliter pctm̄ aufert tria q̄ coꝛpaliter auferunt̄ ꝑ ſomnū coꝛpis.

¶ Primū eſt actualitas ſenſationis.
¶ Scd̄m eſt facultas opationis.
¶ Tertiū eſt ptās defenſionis.

Primo pctm̄ aufert actualitatem ſenſationis. Sicut ēm̄ doꝛmiens non vtitur actualiter potentijs ſenſitiuis coꝛpoꝛalib⁹: ſic in pctō iacens non viuit ſenſibus ſpūalibus. nam per pctm̄ efficit̄ ſpūaliter inſenſibilis ꝛ hoc quantū ad oēs q̄nq; ſenſus. ¶ Primo quantū ad tactū. Cū ēm̄ pctm̄ ſit onus grauiſſimū iuxta illō pſ. Sicut onus graue grauate ſunt ſup me. ſ. iniquitates mee. Onus inquā ſic graue ꝙ nec celum nec firmamentū vna hoꝛa potuit illud ſuſtinere. Luce. x. Videbam ſathanam ſicut fulgur de celo cadentem. Et tamen miſer homo non ſentit illud onus ſꝫ tamen ſentiet poſtea. Si groſſe turres et magni montes et lapides ſuper peccatorem caderent: non ſic eum deprimerent ſicut vnum peccatum moꝛale. Relinquerēt enim eum ſuper ſuperficiem terre. illud